

Ogsaa Gensynet med Kammeraterne havde nemlig bragt Skuffelse. Nogle af dem vilde knap nok kendes ved ham igen, paa-virkede som de var af deres Forældre. Paa Grund af, at hans Fader og Søskende kun ugerne talte om ham, havde Folk i Byen nemlig faaet den Mening, at han var et Menneske, der var kommen paa Afveje. Flere af Kammeraterne begyndte desuden allerede at føle sig i deres Værdighed som vordende akademiske Borgere. Han havde straks besøgt dem alle; men ingen af dem havde bedt ham om at komme igen.

Straks efter Nytaar vendte han saa tilbage til København.